

COLLAGE / FINA MIRALLES

Qüestionari

Els somnis són l'ombra de la realitat. Aborígens australians. O el reflex de la realitat és il·lusori.

Aquest text és la transcripció de la entrevista feta a Fani Sellamir, per Alfred Bonaire a Ràdio Tramuntana, el mes d'abril passat.

A.B. Fani Sellamir fa temps que viu entre nosaltres, ja no pinta, ara escriu. El 1999 va fer donació del seu llegat al Museu, es així?
F.S. Sí.

A.B. Estàriem parlant d'unes 5.000 peces o més, entre obra i documentació?
F.S. Sí.

A.B. Està valorat aproximadament en 600.000 euros ?
F.S. Sí.

A.B. Està tot assegurat?
F.S. Sí.

A.B. El 2001, el Museu va realitzar una exposició antològica, així com l'edició del catàleg.
F.S. Sí.

A.B. Tota la documentació, catàlegs, textos manuscrits, crítiques, diapositives, negatius, films etc... estan catalogats i digitalitzats?
F.S. Sí.

A.B. La conservació es òptima?
F.S. Sí.

A.B. Disposa de la tecnologia necessària, com càmera de fred, material aïllant antihumitat etc...?
F.S. Sí.

A.B. La consulta d'aquest arxiu, es pot fer digitalment, sense haver de consultar els originals?
F.S. Sí.

A.B. Sempre hi ha una persona responsable de l'arxiu i la documentació?
F.S. Sí.

A.B. Aquesta persona està present, quan algú extern al Museu, consulta aquests documents?
F.S. Sí.

A.B. Cal portar guants per tocar els originals?
F.S. Sí.

A.B. L'obra sobre tela i sobre paper, està guardada al magatzem del Museu?
F.S. Sí.

A.B. Aquest és un espai perfectament aïllat de l'aigua, la pols i la humitat?
F.S. Sí.

A.B. Si una persona estudiant o un altre Museu o Institució vol veure els originals (quadres, dibuixos, objectes, etc...), està assistida per una persona del Museu?
F.S. Sí.

A.B. Tota aquesta obra, que està guardada, està degudament protegida?
F.S. Sí.

A.B. No es mulla quan plou, no s'empolsa, no es trepitja, no es trenca, no es rebrega, no es perd?
F.S. No.

A.B. Si es vol fer una consulta, hi ha un espai dins del magatzem ben il·luminat i pensat per l'ocasió?
F.S. Sí.

A.B. Totes aquestes peces, quadres i dibuixos, estan ben ordenades i es pot trobar fàcilment el que es busca?
F.S. Sí.

A.B. Cada 2 o 3 anys el Museu ha presentat els diferents temes i propostes del seu treball?
F.S. Sí.

A.B. És així com s'ha anat catalogant, fotografiant, digitalitzant i posteriorment guardant el conjunt de tota la seva obra?
F.S. Sí.

A.B. Ara, passats més de 10 anys de la seva donació, està agraïda amb el respecte i professionalisme que ha estat tractat tot el seu llegat?
F.S. Sí.

A.B. Considera que després del seu acte altruista i generós de la donació del llegat, el Museu avui encara està en deute amb vostè?
F.S. No.

A.B. El Museu ha fet doncs molt ben feta la seva feina? Catalogació, conservació i difusió?

F.S. Sí.

A.B. Ara sí que tot el conjunt de la seva obra serveix a la comunitat humana, tal com era la intenció de la seva donació, oi?

F.S. Sí.

A.B. Està agraïda?

F.S. Sí.

Post-scriptum: Aquest text és un petit recordatori de *Le Musée Imaginaire*, de Marcel Duchamp, i tristament també és el meu Museu imaginari. La realitat encara és un somni.

La petite rêveuse

CARTES A UN POETA / MAITE SOLER

L'Escola Delta

Maria Beneito Ferrer
C/ Calvet d'Estrella, 34
Alcoi València

30 de juny de 1961

Estimada mare:

T'escric la present per explicar-te una gran notícia que em pot canviar la vida, la meua i la de la meua família. Tu ja saps mare, que a l'empresa on treballo, a cal Comes, faig de mecànic i algunes vegades hi ha peces que no es poden arreglar i llavors jo i un altre les arreglem de mala manera, perquè costa molt de fer el dibuix i la matriu. És un mal de cap que les peces encaixin i tot surti rodat. De vegades, quan ja sembla que funciona la màquina, la peça es torna a trencar i torna a començar una altra de nova i no s'acaba mai. Ja fa temps, parlant amb una colla, vaig conèixer un mestre, un home que porta molts anys en aquest ofici fent feines de delineant i fresador en empreses com Tarrés i Farrés, Nonell, Palau i Ribes i ara es veu que fa de mestre. Va començar a Aismalibar com a professor, va veure la importància que els obrers coneguessin el seu ofici. Suposo que ja t'imagines que t'anomeno totes aquestes empreses perquè són de renom, encara que no les coneguis. La cosa és que ara aquest home, que es diu Jaume Viladoms, tossut i fidel a la seva idea de formar professionals d'aquest ram, ha posat una escola i a les nits, quan els treballadors surten de les fàbriques i dels tallers, els ensenya perquè sàpiguen fer una matriu sense haver-se de trencar el cap, ja que ho fan sense cap mena de mètode. No et pensis mare que és una escola de veritat. Bé, sí però no: l'escola és al carrer Ribot i Serra número 135, al menjador. Sí, sí, al menjador de casa seva. La seva dona retira les tovalles quan acaben de sopar i allí una bona colla de nois traiem les llibretes, la capsa dels compassos i comencem a escoltar i a apuntar fórmules i a fer dibuixos de les peces dels telers.

Sovint, quan em poso a escoltar al mestre, estic molt cansat de tot el dia, de fer deu hores, i de vegades més, però aquest home sap parlar de tot: ens parla de l'Esperanto i els esperantistes de l'Europa de l'Est, ell diu que l'Esperanto i les matemàtiques són llenguatges universals que tothom pot entendre i que una fórmula sempre se sabrà interpretar. És estrany, hi ha coses que si no te les diuen no les acabes de veure. Aquest cap de setmana ens hem reunit una bona colla per començar a aprendre l'Esperanto, la Teresa també ha vingut amb mi, a ella també li ha agradat la idea d'entendre's amb tot el món. Després hem anat a fer un arròs amb tota aquesta gent a la font del Quimet. El mestre també ens parla d'aprendre tota mena de llengües: el francès, l'anglès... la nostra estimada llengua, el català. Tot i que és complicat de trobar llibres en català, ell en té un munt i ens els deixa. De vegades, quasi sempre que ve al cas, ens ensenya a escriure en català. També és molt aficionat a l'òpera, sobretot a l'alemanya, i també a la música clàssica en general: Vivaldi, Schubert, Brahms, Txaikovski, Grieg, Sibelius, Dvorak, Stravinski i Manuel de Falla, Granados, etc. De vegades els escoltem. també li agraden molt el teatre i el cinema, els caps de setmana que actua el grup de teatre de Sabadell Palestra, els anem a veure. El mestre diu que la cultura i el saber fan l'home lliure, i té tota la raó: els diumenges són per disfrutar-los anant al cinema o al teatre, a escoltar música o a veure una bona pel·lícula de les que fan a l'Imperial. A casa, com que tenim la nena i el nen, que encara són petits, els sogres van a la primera sessió de les quatre i nosaltres hi anem quan ells en tornen. Al meu sogre també li agrada molt

LA
LLAR
DEL
LLIBRE

des de 1957

MONISTROL
CINE FOTO

Fotografia - Cinema

Passeig de la Plaça Major, 4
SABADELL